
Публикуван на: 25-11-2004

Източник: [BBC](#)

Европейският парламент започна да обсъжда проектодокладите за напредъка на България и Румъния за членство в Европейския съюз.

Редица евродепутати настояват България да бъде оценявана според собствените ѝ постижения и смятат, че договорот за присъединяване на България може да бъде подписан през ранната пролет на 2005 г.

Някои депутати дори искат двете страни да бъдат разделени в процеса на присъединяване към ЕС. Депутатът в Европейския парламент Джефри ван Орден е докладчик за България и един от авторите на предложението България да бъде оценявана по собствения си напредък. Владимир Каракашов от ББС го попита дали за това предложение по-голяма роля играе обстоятелството, че България напредва добре, или това, че Румъния изостава:

Джефри ван Орден: Според мен положението е такова - Румъния има повече проблеми от България. България е точно в график, а Румъния е малко назад. Все пак се надявам, че не е значително изостанала, защото всички бихме искали и България, и Румъния да влязат в 2007 г. Това, което не бих искал да стане, е проблеми, свързани с напредъка на Румъния, да станат причина за задържането на България. Затова аз през цялото време настоявам България да бъде оценявана по собствения ѝ напредък, а не да бъде свързвана с успеха или неуспеха на друга страна-кандидатка. ББС: Мнозина обаче смятат, че отделянето на България от Румъния е политически много слабо вероятно. Какво е Вашето мнение?

Джефри ван Орден: Този въпрос е политически и той опира до наличието на политическа воля в Европейския Съвет, защото окончателното решение по този въпрос ще бъде взето в Съвета, тоест от правителствата. Разбира се, има такива правителства, които не искат по никакъв начин Румъния да бъде оставена назад. Според мен тези правителства - те са едно или две - ще настояват много силно да се поддържа известен тип връзка, що се отнася до следващия кръг от разширяването на Европейския съюз. Освен това, ако всичко върви както трябва, този проблем въобще няма да възникне - ако всичко е наред, и България, и Румъния ще подпишат присъединителен договор, надявам се, през пролетта на 2005 г.

ББС: Мнозина в самата България, с основание или не, смятат, че Румъния има по-силно лоби в сегашния състав на Европейския съюз, отколкото България.

Джефри ван Орден: Не мисля, че това е така. България има много приятели в Европейския съюз. Според мен Румъния има една или две подчертани поддръжници, които по традиция са много гласовити и са твърде влиятелни в Европейския съвет. Тъй като България напредва добре и не поражда проблеми, може би просто хората не смятат, че се налага да говорят за това на висок глас. Но не бих искал да преувеличавам значението на това съотношение. Надявам се, че проблем няма

ВАН ОРДЕН: БЪЛГАРИЯ НЕ БИВА ДА БЪДЕ СПИРАНА ОТ РУМЪНИЯ

да възникне в никакъв случай, надявам се, че България ще продължи по график, а Румъния ще навакса достатъчно бързо.

Макар напредъкът на България да не поражда проблеми, страната не е изцяло лишена от тях, отбеляза Джефри ван Орден. Той определи като "достойно за съжаление", че журналисти се подвеждат под наказателна отговорност за използване на скрити камери, че български магистрати си позволяват да наричат "вонящо влечуго" известен американски общественик или публично да заплашват бивш български министър-председател.

Джефри ван Орден: Всичко това е достойно за съжаление. Тук всъщност става дума най-вече за Главната прокуратура. Очевидно това е един аспект от реформата, който тепърва трябва да се прави. В доклада на Европейския парламент за България, който този път умишлено бе направен много кратък, аз очертах само един-два проблема, по които е необходимо критично отношение. Единият от тях е нуждата да се предназначат значително увеличени ресурси за реформата на съдебната система. В това би следвало да се включи вземане предвид на загрижеността, изразен от мнозина, във връзка с Главната прокуратура. Надявам се, че българските власти ще обърнат внимание на този конкретен аспект по по-експедитивен начин, отколкото досега. Според мен трябва да се преразгледа още веднъж цялостният проблем, свързан с контрола над Главната прокуратура и произтичащите от него въпроси - степента на независимост, степента на политическа мотивация или ориентация и всичко останало. Бих могъл да дам примера с моята страна, Великобритания, където главният прокурор е член на правителството и е отговорен пред парламента. Може би подобно положение би било подходящо и за България. Точната формула във всяка страна, разбира се, трябва да се избере от самата страна. Това, което ние изтъкваме, е, че все още има проблеми в реформата на правосъдната система и този е един от тях.